

153 1. Beh. af Lovf. om en Forandr. i L.

om Valgmenigheder af 15. Mai 1868.

154

Tiende Møde.

Onsdagen den 11te December. Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Statsrevisionen for Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71 har jeg modtaget en Skrivelse, hvorved der fremsendes nogle yderligere Bemærkninger, som Statsrevisionen har modtaget fra Finantsministeriet, vedrørende Indenrigsministeriets Regnskabsoversigt for det nævnte Aar. Den saaledes modtagne Skrivelse med Bilag vil blive overleveret til det Udvalg, som igaar blev nedsat for at behandle Statsrevisionens Betænkning.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1337.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Sæde: Det tør vistnok antages, at det er i det høie Things Grundring, hvorledes Loven om Valgmenigheder er bleven til, at den nemlig først blev indbragt ved privat Initiativ og senere efter at være bleven behandlet i et Par Misdags-samlinger, som frem som Regjeringsforslag og blev vedtaget i den Stikelse, hvori den blev sanktioneret den 15de Mai 1868. Vi der strede for denne Sags Gjennemførelse, gif bestandig ud fra den Grundbetragtning, at der ikke var nogen almindelig udbredt Trang til en saadan Lov, men at der paa enkelte Steder var en alvorlig og stærkt følt Trang, som burde tilfredsstilles. Det har nu, ogsaa i den Tid af henved 5 Aar, som er hengaet siden Loven udkom, vist sig, at den ikke er bleven stærkt benyttet; der er, som Motiverne udvise, kun blevet stadfæstet 4 Menigheder; saavidt jeg veed, er vistnok Oprettelsen af en femte under Forhandling. Det er altsaa det Udbytte, Loven har givet i den Tid, den har været gjældende. Vi gif ogsaa ud fra den Overbevisning, at Valgmenighederne ikke vilde bringe nogen Forstyrrelse ind i Folkekirkens Orden, og det maa derfor være os saameget mere glædeligt at se, at Kirkestyrelsen har udtalt, at det ikke er den bekjendt, at der er fulgt nogen Ulempe af Loven, medens den Trang, som paa en alvorlig Maade har lagt sig for Da-

gen, er bleven fyldestgjort, og en Bevægelse undgaet, som ellers muligens kunde have antaget en beklagelig Karakter. Det Forslag, som her foreligger, gaar kun ud paa at stadfæste Loven i den samme Stikelse, hvori den blev vedtagen for 5 Aar siden, og da den i den forløbne Tid har virket paa en saa rolig Maade, haaber jeg ogsaa, at den Modstand, som var tilstede imod den, og som viste sig ved at lægge forskjellige Byrder paa Valgmenighederne, nu vil være svækket. Jeg tror, at det nu maa være Modstanderne klart, at der ikke er den alvorlige Grund til Frygt, som de dengang mente var tilstede, og det er dette, som giver mig Haab om, at det vil vinde nogen Tilslutning her i Thinget, naar det under en senere Behandling forelaas, at Bestemmelsen om Kirkebygningerne skal forandres. Som Grund for en saadan Bestemmelse blev jo væsentlig anført, at Valgmenighederne derved skulde vise, at det var Alvor for dem, — idet de ogsaa vilde paatage sig pekuniære Byrder — det gjøre de jo for Resten ogsaa uden det, idet de maa lønne deres Præst. Men den Brug, der har været gjort af Loven, tror jeg fjerner enhver Frygt for, at man i det Hele skulde løbe ubesindig hen og oprette Valgmenigheder. Jeg tror ogsaa, at det har vist sig, at der paa fine Steder er noget næsten latterligt ved denne Bestemmelse. Der er saaledes i en saa lille By som Kjerterminde bygget en Kirke for en Valgmenighed, men saa vidt mig bekjendt have Sognepræsten og Valgmenighedspræsten aldrig Sids-tjeneste samtidig. Sognepræsten har Annex, og Valgmenighedspræsten har ligeledes et Annex; naar Sognepræsten i Kjerterminde holder Høimesse, holder Valgmenighedspræsten Aftenfang, og nu vilde det jo være forunderligt om det skulde bringe nogensomhelst Forstyrrelse, at samme Kirke blev benyttet af to Præster til forskjellige Tider; det forekommer mig egentlig latterligt, at en saa lille By som Kjerterminde skal have to Kirker, hvoraf den ene altid staar tom. — Der er foruden denne Bestemmelse om Kirkebygningerne en Indskrænkning for Valgmenighederne ved Valget af deres Præst, som jeg vil ønske maatte blive hævet. Det er kun ordinerede ledige Mænd, som kunne vælges til Præster, hvorimod vi, der have ønsket denne Sag gennemført, altid have anseet det for en Nødvendighed, at det indrømmedes, at theologiske Kandidater, som havde de Egenheder, der kræves for at blive Præst i Folkekirken, kunde stadfæstes som Præster i Valgmenighederne og blive ordinerede. Det er disse to Forandringer i Loven, som jeg vil anbefale til det høie Thing, og jeg beder om dets